

rere, men paa den Betingelse, at der til Opnaaelsen af dette Formaal ikke gives nogen yderligere Bevilling end den, som blev givet til selve Helligaandshusets Restaurering, og Udvalget har derfor ment, at denne Sag i ethvert Tilfælde maatte udgaa saa længe, indtil Spørgsmaalet om Helligaandshusets Bevarelse eller Iffe-Bevarelse var afgjort i og for sig. Med Hensyn til Realiteten af Spørgsmaalet vil man naturligvis komme til at staa i Aar, som man har staaet tidligere, idet Udvalgets Flertal for sit Bedkommende mener, at der heller ikke i Realiteten er Grund til at tiltræde dette Forslag.

Scharling: Jeg beklager meget, at Udvalgets Flertal ikke har villet gaa ind paa Vædringsforslag under Nr. 209, efter at dette er bleven saa stærkt reduceret i Forhold til, hvad der oprindelig forlangtes. Det drejer sig her om en Anciennetetsforhøjelse for en enkelt Professor, nemlig Professor i germanisk Filologi S. Møller; denne Anciennetetsforhøjelse gaar ud paa at tillægge ham Anciennetet fra den Tid, da han først blev fast ansat ved Universitetet, idet den tidligere Ordning var den, at Docenterne i levende Sprog først ansattes i 5 Aar som Docenter, og altsaa med en lavere Lønning, inden de ansattes som Professorer. Den ny Lønningslov har forandret dette Forhold, idet man har fundet det rigtigt nu straks at ansætte Docenter i levende Sprog som Professorer. Ministeriet mener nu, at det var billigt, at denne Mand, som har gjort udmærket Tjeneste i sin Stilling, allerede for sit Bedkommende fik sin Anciennetet beregnet paa samme Maade, som den vilde blive beregnet for hans eventuelle Efterfølger, nemlig fra den Tid, da han først blev fast ansat ved Universitetet. Naar Ministeriet har fastholdt dette Forslag om denne enkelte Professor og har ladet de tilsvarende Krav falde for de andre, som tidligere have været under Omtale, er Grunden særlig den, at han pekuniært er saa meget ringere stillet end de andre, som der tidligere har været Tale om, at medens Ministeriet har ment at kunne acquiescere ved Tingets Beslutning for deres Bedkommende, dog har ment, at det vilde være ubilligt at gøre det for denne Professors Bedkommende. Jeg beklager meget, at Udvalgets Flertal ikke vil gaa ind paa et Beløb til Hjælpstørelse af dette, som jeg mener, virkelige Billighedstrav.

Vædringsforslag Nr. 215, om at udstemme den ekstraordinære Bevilling paa 1,500 Kr. til Omgravning og Tilplantning af Observatoriehøjen, har jeg ikke kunnet til-

træde, idet jeg ikke, som udtalt af den ærede Ordfører, formener, at den ordinære Konto vil være tilstrækkelig til dette ekstraordinære Arbejde. Det er givet, at den sidste, strenge Vinter har ødelagt dette Parti af Haven, som var saa meget mindre modstandskraftigt over for Vinteren, som det i Forvejen var tilfældet og forsømt, fordi den ordinære Arbejdskraft ikke var tilstrækkelig til at pleje det paa fornøden Maade. Det vil derfor være rigtig, at der finder ikke blot en ny Tilplantning Sted, men at denne forberedes ved yderligere Arbejde, ved Omgravning og Forbedring af Jorden osv., hvorved man kan sikre den unge Plantnings Fremtid. Jeg beklager, at Udvalget ikke har villet tiltræde denne Bevilling, thi Resultatet vil saa blive, at man da maa lade Observatoriehøjen henligge i den hidtidige forsømte Tilstand, der særlig bliver søjnesaldende, naar der, som der jo er Tale om, herfra skulde laves en særlig Afgang til botanisk Have. — Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om de faste Censurers Lønninger, men skal dog, da den ærede Ordfører kortelig berørte det, bemærke, at jeg ikke tror, at det Forslag, som har været paa Bane, og som den ærede Ordfører sigtede til, nemlig Forslaget om at afsætte Honorarerne til de faste Censurer noget mere efter det Antal studerende, som melde sig til de forskellige Eksaminer, vil vise sig praktisk, og jeg tror heller ikke, man behøver at frygte for at gaa til en Forhøjelse af Honorarerne — som fuldt ud retfærdiggøres ved det meget store Antal Eksaminer, der nu finder Sted — af Hensyn til, at dette Antal kunde astage senere; thi da Censurerne kun beskikkes for 3 Aar ad Gangen, vil man altid have Midler i Hænde til at iværksætte en saadan Redskættelse, dersom Forholdet maatte gøre dette ønskeligt. — Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 220 om Selsø Kirke skal jeg bemærke, at jeg ganske vist ikke har stilt mig fra det øvrige Udvalg, men dog ser denne Sag fra et noget andet Synspunkt. Jeg har ikke stilt mig fra det øvrige Udvalg, fordi ogsaa jeg mener, at den forlangte Bevilling er for høj, højere end nødvendig. Jeg deler ikke de øvrige Medlemmers Anskuelse om, at det foreslaede Kirkehus ikke burde opføres, om jeg end mener, at ogsaa dette maatte kunne opføres for en noget lavere Sum end den foreslaede. — Jeg kan fuldt ud slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 223 om Indretning af Gymnasitilus for studerende. Jeg tror, at det maa erkendes, at er der nogen Klasse af unge Mennesker, som i særlig Grad trænge til Gymnastik som Mod-